

Стасюк А.С., к.філол.н., препод.,
Інститут Філології КНУ Імени Тараса Шевченка

**ЯЗЫКОВЫЕ СРЕДСТВА ОЦЕНКИ ОБРАЗА
СОВРЕМЕННОЙ УКРАИНЫ
В ПУБЛИЦИСТИЧЕСКИХ ТЕКСТАХ ФРГ И ШВЕЦИИ**

В статье рассмотрено языковые средства, использованные для оценки образа современной Украины в публицистических текстах ФРГ и Швеции. Анализ материала демонстрирует доминирование негативной оценки современной Украины в СМИ этих государств.

Ключевые слова: образ современной Украины, оценка, оценочное значение, публицистические тексты.

Stasiuk O., PhD, Assistant Professor

Institute of Philology, National Taras Shevchenko University of Kyiv

**Language Means of Evaluation of Modern Ukraine Image
in News Texts of Germany and Sweden**

The article deals with linguistic means used for the evaluation of modern Ukraine image in the news articles of Germany and Sweden. Analysis of the raw material shows the dominance of negative evaluation of modern Ukraine in the media of these countries.

Key words: image of modern Ukraine, evaluation, evaluative meaning, news articles.

УДК 811.14'06:81'42:81'276.6:34

Столярова А.А., к.філол.н., доц.,
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка

**СТИЛІСТИКО-КОМПОЗИЦІЙНІ РИСИ ТЕКСТІВ
ДОВІРЕНОСТЕЙ НОВОГРЕЦЬКОЮ ТА УКРАЇНСЬКОЮ
МОВАМИ**

У статті досліджено провідні стилістико-композиційні особливості текстів довіреностей новогрецькою та українською мовами, виявлено та пояснено наявні в них відмінності.

Ключові слова: довіреність, офіційно-діловий стиль, юридичні підстилі, композиція, димотика, катаревуса.

Метою цієї розвідки є встановлення провідних стилістико-композиційних рис сучасних текстів довіреностей новогрецькою і українською мовою та пояснення наявних відмінностей.

Актуальність дослідження зумовлена подальшою інтенсифікацією українсько-грецьких відносин, що вимагає юридичного регулювання, яке неможливе без знання не лише мов, а й структурних особливостей відповідних юридичних документів, національної специфіки юридичних документів у кожній мові та усвідомлення труднощів, які приховує їхній переклад.

Предметом роботи є специфіка будови та мови текстів довіреностей новогрецькою та українською мовами. Об'єктом є наявні в розпорядженні авторки тексти довіреностей обома мовами, датовані останніми п'ятьма роками.

Матеріалом дослідження слугували тексти 10 довіреностей грецькою мовою та 9 довіреностей українською мовою.

Наукова новизна розвідки полягає в тому, що в ній уперше в українській неоелліністиці здійснено порівняльний стилістичний аналіз текстів довіреностей новогрецькою та українською мовами, виявлено та пояснено існуючі відмінності.

Уся діяльність людини, усі її сфери обслуговуються мовою, яка перебуває у постійному розвитку, безперервно змінюється, щоб бути спроможною якнайкраще їх обслуговувати. Саме тому сучасне мовознавство виявляє неабиякий інтерес до конкретних виявів мовленнєвої діяльності – різного роду текстів (усних та письмових), які визнано основними одиницями спілкування. Однією з основних ознак будь-якого тексту є стиль. У науці існує близько ста визначень стилю, оскільки кожна галузь розглядає його зі своїх позицій, виділяючи в якості його основних властивостей ті, що є для неї найсуттєвішими. У розвідці важливим для нас є те, що стиль нерозривно пов'язаний з функціональним аспектом мови, з її використанням у різних сферах людської діяльності.

Стиль не є замкненою системою, він розвивається разом із тією цариною діяльності, яку обслуговує. Із плином часу в межах наявних у певній мові стилів з'являються нові жанри. Так, унаслідок надзвичайно бурхливого в останній час розвитку комунікаційних технологій буквально на наших очах народилися нові, немислимі раніше жанри, такі як імейл, СМС, висловлювання мережах Twitter, Facebook тощо.

З іншого боку, стилеві притаманна певна консервативність, традиційність. Якби це було інакше, то через постійне новаторство було б досить важко окреслити межі кожного стилю. До того ж, це не підвищувало б ефективності комунікації, адже за М. Бахтіним, "... чуючи чуже мовлення, ми вже з перших слів вгадуємо його жанр, передбачаємо певний обсяг ..., певну композиційну будову, передбачаємо кінець ..." [Бахтин 1996, 241]. Водночас, необхідно визнати, що одні стилі є відкритішими, інші ж навпаки, стійкіші та замкнутіші. До останніх належать передусім, конфесійний, науковий та офіційно-діловий стиль.

Офіційно-діловий стиль вирізняється у переважній більшості мов, що функціонують як державні або офіційні. Однією з його ознак є багатозаровість, що пояснюється тим, що цей стиль обслуговує більш ніж одну сферу людської діяльності. У зв'язку з цим постає закономірне питання про виділення в його межах підсистем, що відповідають кожній конкретній сфері діяльності. Однією з таких підсистем є юридична, що обслуговує комунікацію в царині юриспруденції. Класифікації юридичних підстилів пропонували як зарубіжні, зокрема й грецькі (З. Зембінський, К. Яннопулос, Г. Ангелідис, Д. Евригеніс), так і радянські та пострадянські дослідники (А. Ушаков, А. Піголкін), проте жодну з них ми не вважаємо вичерпною, з огляду на що пропонуємо власну, яку вважаємо найбільш повною. Юридична підсистема офіційно-ділового стилю складається з: 1) законодавчого підстилю; 2) підстилю теорії права та 3) процесуального підстилю. Останній охоплює а) мову судової практики, представлену такими жанрами документів, як судові рішення, вироки, постанови, апеляційні та касаційні скарги тощо; б) мову позасудової юридичної практики, прикладами якої є нотаріальні акти, довіреності, контракти тощо; в) адміністративно-управлінський різновид, представлений мовою адміністративних документів [Столярова 2011, 51–52].

Довіреність – це письмове уповноваження, видане однією особою (довірителем) іншій особі (довіреній особі, представникові) для представництва інтересів довірителя перед третіми особами (тобто для здійснення представником певних дій від імені довірителя). Довіреність – це односторонній правочин, що фіксує зміст і межі повноважень довіреної особи, дії якої на основі довіреності створюють права та обов'язки безпосередньо для довірителя. Довіреність складається у письмовій формі на

визначений термін та містить підпис довірителя, завірений печаткою фірми, організації або нотаріуса. Оформлена в нотаріальному порядку довіреність є юридичним документом. Існують три різновиди довіреностей: генеральна – на представництво інтересів довірителя в усіх сферах; спеціальна – на здійснення комплексу пов'язаних між собою дій для досягнення конкретної мети; разова – на разове виконання конкретної дії (напр., на отримання грошового переказу) [Общий толковый словарь ...].

Загальновідомим є факт, що юридичні тексти будь-якою мовою написані, як правило, досить складно, і це часто створює труднощі для розуміння. Існує декілька причин, через які юридичні тексти завжди складалися мовою, важкою для розуміння пересічним громадянином. Так, грецька дослідниця мови юридичних документів та фахівець з юридичного перекладу М. Канеллопулу-Боті називає декілька причин цього явища. Серед них історичні, економічні, інституційні та психологічні причини [Κανελλοπούλου-Μλότη 1997, 273]. Історичні причини складності мови юридичних документів полягають у тому, що мова швидко змінюється, тоді як сфера права є консервативною, через що правники продовжують використовувати застарілі мовні штампи, не властиві сучасній мові синтаксичні конструкції та зберігають форму побудови текстів, притаманну минулим епохам. Крім того, у попередні епохи складання текстів юридичних документів складною мовою підтримувалося економічними стимулами: чим незрозуміліше і розлогіше було написано текст нотаріального документа, тим більше міг нотаріус стягнути грошей із клієнта. По-третє, сфера права безпосередньо пов'язана з державною владою, тому має викликати у громадянина повагу. У часи, коли більшість населення не мала освіти, текст закону, написаний складною і незрозумілою мовою, викликав більше поваги, страху і тремтіння у пересічних громадян, бо нагадував магічне заклинання.

Юриспруденція, таким чином, довгий час була сферою для посвячених, яку захищав особливий мовний код, доступний тільки правникам. У випадку грецької мови додається ще чинник диглосії. Донедавна юридичні тексти складалися архаїзованою книжною мовою катаревусою, якій притаманні складні морфологія і синтаксис, не завжди зрозумілі пересічному громадянину. У наших попередніх публікаціях ([Столярова 2007], [Столярова 2011]) дається вичерпне пояснення того, чому в сучасних юридичних

текстах та особливо в процесуальних документах, до яких ми відносимо й довіреності, дотепер зберігається чимало елементів катаревуси: застигли вирази з катаревусним синтаксисом, морфологічні особливості книжної мови та навіть композиція документів, притаманна попереднім епохам. Основна причина полягає в тому, що, на відміну від законів, тексти яких, як правило, складаються колективно і підлягають мовному редагуванню, тексти процесуальних документів складаються конкретно особою, яка має власне уявлення про мовну норму взагалі і про норми офіційно-ділового стилю (юридичних підстилів) зокрема. І ці уявлення часто залежать від віку автора документу.

У наш час у цивілізованому світі не ставиться мета штучно ускладнювати тексти юридичних документів. Навпаки, за громадянином визнається право знати свої права та обов'язки, закони своєї держави, мати до них доступ, тобто бути юридично грамотним. Більше того, освітній рівень суспільства порівняно навіть з ХІХ ст. значно підвищився. Тим не менш, комунікація у сфері юриспруденції продовжує викликати труднощі, і не в останню чергу через специфіку "юридичної мови", її консерватизм, який є наслідком консерватизму самих юристів.

Юридичні документи – дуже специфічне поле, тому навіть їхній переклад з однієї мови на іншу створює для перекладачів більше труднощів, ніж переклад економічних або інших наукових текстів (з математики, фізики тощо). Найбільша проблема перекладу юридичних документів пов'язана з тим, що текст треба не лише перекласти з однієї мови на іншу (тобто замінити терміни однієї мови на терміни іншої), а й перевести текст з однієї юридичної системи в іншу. Справа в тому, що за, здавалося б, ідентичними юридичними термінами-відповідниками часто стоять юридичні поняття, що не збігаються. Крім того, в кожній культурі склалася своя юридична традиція, унаслідок чого тексти будуються та оформлюються в національно-специфічній манері, мають специфічну композицію.

Відмінності в будові новогрецьких та українських текстів довіреностей помітні вже при першому погляді. З одного боку, інформація, подана в грецьких та українських текстах довіреностей про довірителя і довірену особу, практично повністю збігається. Дещо докладніше в грецьких, ніж в українських довіреностях сказано про особу нотаріуса. Інформація про нього подана на

початку грецької довіреності. Тексти обома мовами можна умовно поділити на два блоки: у першому, основному блоці, подається інформація про довірителя та довірену особу і викладається суть доручення; у другому, заключному блоці, зазначаються деталі оформлення довіреності, вказується плата, яку стягнуто з довірителя (в грецьких текстах); в українських побутує загальне формулювання: "Стягнуто плати за домовленістю".

На відміну від загального членування тексту довіреності, яке в основному збігається, спосіб подачі інформації в грецьких та українських довіреностях суттєво різняться. Грецьким текстам довіреностей притаманна надмірна розповідність, у них міститься докладний опис того, коли, о котрій годині постав перед нотаріусом довіритель і що попросив зробити. До того ж текст грецької довіреності написаний від першої особи – особи нотаріуса, який докладно розповідає спочатку про себе, а потім вже про клієнта. Таким чином, головною дійовою особою у грецькій довіреності виявляється нотаріус. Нижче подаємо стандартну частину грецької довіреності (жирним шрифтом виділено основні члени речення):

ΠΑΗΡΕΞΟΥΣΙΟ

Στη Θήβα σήμερα στις δεκατέσσερις (14) του μηνός Νοεμβρίου του έτους δύο χιλιάδες δέκα (2010), ημέρα Δευτέρα και στο Συμβολαιογραφείο μου που βρίσκεται επί της οδού Αντιγόνης αριθμός 25 σε ισόγειο κατάστημα που είναι δικό μου, σε μένα τη Συμβολαιογράφο και κάτοικο Θηβών ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΤΡΙΔΗ, που έχω την έδρα μου στη Θήβα, ενεφανίσθη η μη εξαιρετέα από το νόμο ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ(πλήρη στοιχεία) και ζήτησε τη σύνταξη του παρόντος πληρεξουσίου και μου δήλωσε ότι διορίζει ειδικό πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητό της τον κ. ΠΕΤΡΟ ΙΩΑΝΝΙΔΗ(πλήρη στοιχεία), προς τον οποίο δίνει ειδική εντολή, πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα για λογαριασμό της εντολέα του να προβεί σε κάθε πράξη και ενέργεια η οποία είναι απαραίτητη για ...

Σε βεβαίωση των ανωτέρω συντάχθηκε το παρόν σε δύο φύλλα και εισπράχθηκαν για τέλη και δικαιώματά μου με ένα αντίγραφο ευρώ και αφού διαβάστηκε καθαρά και μεγαλόφωνα στην εμφανισθείσα και βεβαιώθηκε, υπογράφηκε από αυτήν και εμένα, όπως Νόμος ορίζει.

Η Εμφανιζόμενη

Η Συμβολαιογράφος

На відміну від грецьких, українські тексти довіреностей є лаконічнішими та "коспективнішими". Головною дійовою особою є довіритель, адже саме від його імені написано текст. Нотаріус відіграє вторинну роль, його справа – засвідчити підпис довірителя. Короткі відомості про нотаріуса з'являються лише в заключній частині, де зазначається, ким завірений підпис довірителя.

Д О В І Р Е Н І С Т Ь

*Місто Київ, тридцятого липня дві тисячі
четвертого року*

Я, Іваненко Іван Іванович, ідентифікаційний номер ..., (паспорт СН №..., виданий ... (ким) ... (де) ... (коли)), який мешкає за адресою: м. Київ, вул. ..., буд. ..., кв. ..., за попередньою усною домовленістю сторін, цією довіреністю

уповноважую:

гр. Петренка Петра Петровича, (паспорт МЕ №..., виданий ...), який мешкає за адресою ...

бути моїм повноважним представником в Митних органах України з питань оформлення та отримання мотоциклу марки ..., об'єм двигуна

Для цього надаю йому право подавати від мого імені необхідні заяви, ..., а також виконувати всі інші дії, пов'язані з цією довіреністю.

Довіреність видана без права передоручення, строком до тридцятого липня дві тисячі п'ятого року.

ПІДПИС (довірителя)

Місто Київ, 30 липня 2004 р., ця довіреність посвідчена мною, Петровською О. І., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу.

Довіреність підписав Іваненко Іван Іванович у моїй присутності.

Особу гр. Іваненка І. І., який підписав довіреність, встановлено, дієздатність його перевірено.

Зареєстровано в реєстрі за № _____

Стягнуто плати за домовленістю.

Приватний нотаріус

На рівні синтаксису речення логічно очікувати переважання в текстах довіреностей обома мовами складнопідрядних речень,

ускладнених великою кількістю однорідних членів, оскільки це одна з характерних рис офіційно-ділового стилю як такого. Проте при уважному розгляді виявляється, що складнопідрядні речення є домінантною рисою саме грецьких текстів. Перший блок грецького тексту, в якому подаються відомості про нотаріуса, довірителя, довірену особу та сутність доручення, переобтяжений однорідними членами та означальними підрядними, що вводяться за допомогою *που / ο οποίος*, і складає одне (!) речення, що часто займає півтори-дві сторінки тексту і становить окремих абзац. Це свідчить про консерватизм грецьких юристів. Вони продовжують складати довіреності за формою, що утвердилася ще в XIX ст. Хоча текст написаний димотикою, його форма така ж, якою була і за часів, коли довіреності склалися архаїзованою катаревусою. До того ж, якщо катаревуса з її розвинутою системою дієприкметників часто дозволяла уникнути зайвих підрядних, особливо означальних, то димотика цього забезпечити не може. З огляду на це димотичний текст довіреності стає ще складнішим за синтаксисом, порівняно з катаревусним.

Одного погляду на тексти українських довіреностей достатньо, щоб пересвідчитися, що синтаксис їхніх речень є значно простішим. Перший блок тексту, що містить відомості про довірителя, довірену особу та сутність доручення, складається як мінімум з двох речень. Хоча вони і є складнопідрядними, часто їхньому легшому прочитанню сприяє візуальна розбивка речень на блоки, що оформлюються в окремі абзаци. Ключові ж слова можуть розташовуватися по центру (напр., слово "*уповноважую*", див. укр. приклад вище). До того ж, для уникнення зайвих підрядних, інформацію (напр., адресу, номер паспорта, ідентифікаційний номер тощо) часто поміщають у дужки, щоб вони не заважали швидко схоплювати суть тексту.

Другий блок українського тексту взагалі є конспективним. Тут майже всі речення прості та абсолютно всі – короткі та обсягом.

Ця довіреність посвідчена мною, Погребняком А. О., приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу.

Довіреність підписав Петренко Іван Іванович у моїй присутності.

Особу гр. Петренка І. І., який підписав довіреність, встановлено, дієздатність його перевірено.

Зареєстровано в реєстрі за № ____

Стягнуто плати за домовленістю.

На рівні морфології в текстах грецьких довіреностей спостерігається картина, характерна для всіх сучасних грецьких процесуальних документів. Одні довіреності містять більше елементів катаревуси, інші – менше. Через це маємо варіативність форм деяких слів, словосполучень та навіть юридичних термінів. Ось деякі приклади: *στις δεκατέσσερις του μηνός / μήνα Μαρτίου στο Συμβολαιογραφείο μου που βρίσκεται επί της οδού Αντιγόνης / στην οδό Σόλωνος· Σε μένα τη Συμβολαιογράφο ... εμφανίσθη / εμφανίσθηκε / εμφανίστηκε ο μη εξαιρετός / εξαιρούμενος από το νόμο γεννηθείς στη Βενετία / γεννημένος στη Ρουμανία προς τον οποίο / στον οποίο δίνει ειδική εντολή· ο εντολεύς / ο εντολέας· ο εμφανισθείς / ο εμφανιζόμενος.*

Українські тексти довіреностей є більш морфологічно однорідними, оскільки у ХХ ст. ми не мали протиставлення книжної і розмовної мови. Натомість у наших текстах довіреностей трапляються русизми, що є наслідком недостатнього володіння деякими нотаріусами нормами сучасної української мови.

Проведене дослідження засвідчило існування суттєвих відмінностей у будові та способі подачі інформації в текстах грецьких та українських довіреностей. Грецькі тексти "грішать" надмірною описовістю, успадкованою від позаминулого століття. Текст написаний від імені нотаріуса. Уся перша частина, що містить відомості про нотаріуса, довірителя, довірену особу та сутність доручення, і може займати дві сторінки, складає одне складнопідрядне речення, переобтяжене однорідними членами, що візуально жодним чином не членується. Крім того, для сучасних довіреностей грецькою характерна доволі широка морфологічна варіативність, що є наслідком впливу катаревуси, котрий досі триває.

На відміну від грецьких, українські довіреності складені від імені довірителя, тоді як нотаріус грає підлеглу, допоміжну роль. У синтаксисі також переважають складнопідрядні речення, які, проте, є коротшими, візуально членуються на абзаци, а деяка інформація подається в дужках для уникнення зайвих підрядних. У мові не трапляються архаїзми та застарілі морфологічні форми. Загалом, українські тексти юридичних документів написані досить просто, тому що в офіційно-діловій сфері українська мова до 1917 р. не вживалася, отже її офіційно-діловий стиль є відносно молодим, через що ще не встиг застаріти по відношенню до розмовної мови. Крім того, він почав формуватися за часів, коли загальною тенденцією стало реформування та спрощення мови задля

забезпечення розуміння широких верств населення, які тоді були ще малоосвіченими. Серед вад наших сучасних довіреностей можна назвати хіба що наявність у деяких з них русизмів, що пояснюється об'єктивними причинами.

Перспективи подальших досліджень. У подальшому видається доцільним докладне порівняльне вивчення будови та мови текстів інших процесуальних документів грецькою та українською мовами.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Бахтин М. М.* Проблема речевых жанров / Михаил Михайлович Бахтин // Собр. соч. в 7 т. – М. : Русские словари, 1996. – Т. 5. – С. 240–246.
2. Общий толковый словарь русского языка [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://tolslovar.ru/d4485.html>.
3. *Столярова А. А.* Мова сучасних грецьких процесуальних документів (на прикладі текстів судових рішень з кримінальних та цивільних справ) / Анна Анатоліївна Столярова // Мовні і концептуальні картини світу : зб. наук. праць. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2007. – Вип. 21., кн. 3. – С. 158–164.
4. *Столярова А. А.* Комунікативно-прагматичні аспекти новогрецького законодавчого тексту : [монографія] / Анна Анатоліївна Столярова. – К. : Логос, 2011. – 232 с.
5. *Пиголкин А. С.* Особенности языка законодательства как особого стиля литературной речи / А. С. Пиголкин // Учёные записки ВНИИ советского законодательства. – Вып. 26. – М., 1972. – С. 3–20.
6. *Ушаков А. А.* Очерки советской законодательной стилистики / А. А. Ушаков. – Пермь : Изд-во Перм. гос. ун-та, 1967. – 206 с.
7. *Αγγελίδης Γ.* Η δημοτική στα νομικά / Γ. Αγγελίδης // Η δημοτική στη νομική πράξη. – Αθήνα-Κομοτινή : Εκδοση Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1982. – Σ. 59–68.
8. *Γιαννόπουλος Κ.* Η δημοτική στα νομικά : Ιστορικός και βιβλιογραφικός οδηγός / Κ. Γιαννόπουλος // Η δημοτική στη νομική πράξη. – Αθήνα-Κομοτινή : Εκδοση Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1982. – Σ. 31–36.
9. *Ευρυγενής Δ.* Νεοελληνική και δίκαιο : καιρός για δουλειά / Δ. Ευρυγενής // Η δημοτική στη νομική πράξη. – Αθήνα-Κομοτινή : Εκδοση Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1982. – Σ. 99–112.
10. *Κανελλοπούλου-Μπότη Μ.* Η μετάφραση των νομικών κειμένων / Μαρία Κανελλοπούλου-Μπότη // Ελληνική γλώσσα και ορολογία. Ανακοινώσεις 1^{ου} Συνεδρίου. – Αθήνα, 1997. – Σ. 272–279.
11. *Ziembinski Z.* Le langage du droit et le langage juridique. Les critères de leur discernement / Z. Ziembinski // Archives de philosophie du droit. – Paris, 1974. – № 19. – P. 25–31.

Стаття надійшла до редакції 23.04.2013

Столярова А.А., к.філол.н., доц.,
Институт филологии КНУ имени Тараса Шевченко

СТИЛИСТИКА-КОМПОЗИЦИОННЫЕ ОСОБЕННОСТИ ТЕКСТОВ ДОВЕРЕННОСТЕЙ НА НОВОГРЕЧЕСКОМ И УКРАИНСКОМ ЯЗЫКАХ

В статье исследуются основные стилистико-композиционные особенности текстов доверенностей на новогреческом и украинском языках, выявляются и объясняются имеющиеся в них различия.

Ключевые слова: доверенность, официально-деловой стиль, юридические подстили, композиция, димотика, кафареvousa.

Stolyarova A.A., Cand. of Sciences in Philology, Associate Professor
Institute of Philology, Kyiv National Taras Shevchenko University

Stylistic and Compositional Features of the Powers of Attorney In Modern Greek and Ukrainian

The article studies the basic stylistic and compositional features of the texts of powers of attorney in Modern Greek and Ukrainian. The conducted comparative analysis enabled the author to find out the main differences in their structure and style as well as to explain them.

Key words: power of attorney, the style of official documents, legal substyles, composition, demotic, katharevousa.

УДК 811.512.161'276.6:658.6/9

Телешун К.О., к.філол.н., асист.
Institute of Philology, National Taras Shevchenko University of Kyiv

НОМЕНКЛАТУРА, ПРОФЕСІОНАЛІЗМИ ТА ЖАРГОНІЗМИ ЯК ЛЕКСИЧНА СКЛАДОВА ФАХОВОЇ МОВИ (на матеріалі турецької фахової мови торгівлі)

Стаття присвячена аналізу та характеристиці некодифікованої спеціальної торгівельної лексики турецької мови. На матеріалі словників та текстів сучасної турецької мови досліджуються та розмежовуються поняття професійної лексики та термінології, які є поняттями спеціальної субмови. Встановлено основні ознаки номенклатурних знаків, професіоналізмів та жаргонізмів як окремих складників спеціальної лексики.

Ключові слова: термін, номен, професіоналізм, жаргонізм.